

รายงานการศึกษาส่วนบุคคล
(Individual Study)

เรื่อง การสร้างศักยภาพการระงับเหตุเพลิงไหม้ขนาดเล็ก
ให้กับประชาชนในชุมชนเสี่ยง
ของพื้นที่เขตบางขุนเทียน โดยสมาชิก อปพร.

จัดทำโดย นายชูเกียรติ วงศ์จันทร์
ตำแหน่ง เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ
สังกัด ฝ่ายปกครอง สำนักงานเขตบางขุนเทียน

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรม
หลักสูตรนักบริหารมหานครระดับต้น รุ่นที่ ๓๗
สถาบันพัฒนาข้าราชการกรุงเทพมหานคร
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓

๑. **ชื่อเรื่อง** การสร้างศักยภาพการระงับเหตุเพลิงไหม้ขนาดเล็กให้กับประชาชนในชุมชนเสี่ยงของพื้นที่เขตบางขุนเทียน โดยสมาชิก อปพร.

๒. ความสำคัญของการศึกษา/ที่มาของการนำเสนอ

กรุงเทพมหานครกำหนดวิสัยทัศน์ในการพัฒนากรุงเทพมหานครให้เป็นเมืองน่าอยู่และประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ซึ่งขับเคลื่อนไปสู่วิสัยทัศน์โดยแผนพัฒนากรุงเทพมหานครระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๕๖-๒๕๗๕) มุ่งส่งเสริมให้มีการพัฒนาทั้งในด้านกายภาพ สังคม และเศรษฐกิจ เพื่อให้กรุงเทพมหานครก้าวสู่การเป็น “มหานครแห่งเอเชีย” ในปี พ.ศ.๒๕๗๕ โดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.๒๕๒๘ และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ กำหนดแนวทางดำเนินการตามวิสัยทัศน์ด้านมหานครปลอดภัย ว่า เมืองกรุงเทพมหานคร เป็นมหานครที่ปลอดภัย ปลอดภัยอาชญากรรมและยาเสพติด ปลอดภัยอุบัติเหตุ ปลอดภัยพิบัติ สิ่งก่อสร้างปลอดภัย ปลอดภัยโรคคนเมืองและอาหารปลอดภัย ในมิติปลอดภัยพิบัติ กำหนดเป้าประสงค์ด้านเสริมสร้างศักยภาพและความสามารถด้านบุคลากรและเครื่องมือในการจัดการสาธารณภัย โดยเฉพาะอัคคีภัย เพื่อให้ความรู้แก่บุคลากรและประชาชนที่สนใจทั่วไป บุคลากรได้รับการพัฒนาศักยภาพทัดเทียมกับต่างประเทศ เครื่องมือ อุปกรณ์ยานพาหนะ มีระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัยเอื้อต่อการปฏิบัติงานเป็นหนึ่งการดำเนินการให้กรุงเทพมหานครเป็นมหานครแห่งเอเชีย ประกอบกับนโยบายของกรุงเทพมหานครที่มุ่งทำงานดูแลประชาชนทั้งชีวิต ภายใต้ันโยบายการบริหารงานด้านเศรษฐกิจ ความปลอดภัย สิ่งแวดล้อม การศึกษา สุขภาพ และด้านการจราจร ซึ่งต้องอาศัยการดำเนินการที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และนโยบายดังกล่าวให้ครบถ้วนครอบคลุมทุกมิติ

ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน เป็นปัจจัยหนึ่งในการพัฒนากรุงเทพมหานครให้เป็นเมืองน่าอยู่ แต่จากสถิติการเกิดเหตุเพลิงไหม้อาคารบ้านเรือน ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ.๒๕๖๓ พบว่า มีสถิติการเกิดเหตุเพลิงไหม้อาคารบ้านเรือน ดังนี้ เดือนมกราคม ๓๕ ครั้ง, เดือนกุมภาพันธ์ ๒๙ ครั้ง, เดือนมีนาคม ๒๕ ครั้ง, เดือนเมษายน ๒๓ ครั้ง, เดือนพฤษภาคม ๑๘ ครั้ง และเดือนมิถุนายน ๑๘ ครั้ง และแต่ละครั้งจะสร้างความเสียหายเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นการสูญเสียชีวิตหรือทรัพย์สินของประชาชน ซึ่งสถานที่ที่เสี่ยงต่อการเกิดอัคคีภัย ได้แก่ย่านที่อยู่อาศัย ชุมชนหนาแน่น โดยสาเหตุการเกิดอัคคีภัยส่วนใหญ่มักเกิดจากความไม่ระหนักของประชาชน เช่น ความประมาท ขาดความระมัดระวัง รวมถึงสภาพของที่ตั้งชุมชนนั้นมีความแออัด รถดับเพลิงไม่สามารถเข้าถึงได้ และสาเหตุสำคัญของการลุกลามเป็นเหตุเพลิงไหม้ขนาดใหญ่ คือ ประชาชนขาดความรู้ ความเข้าใจ ตกใจ ลนลาน ขาดสติ ในการระงับเหตุเพลิงไหม้เบื้องต้น

ในพื้นที่เขตบางขุนเทียน มีสถิติการเกิดเหตุเพลิงไหม้ ตั้งแต่เดือนมกราคม ถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๖๓ เฉลี่ยเดือนละ ๑ ครั้ง ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีการเกิดเหตุเพลิงไหม้ขึ้นเป็นประจำทุกเดือนสืบเนื่องมาจากการขาดความรู้ความเข้าใจในการป้องกันหรือระงับเหตุเพลิงไหม้ของประชาชนในชุมชน อาทิ การขาดการตรวจสอบอุปกรณ์เครื่องใช้ในบ้านเรือนให้อยู่ในสภาพสมบูรณ์ หรือขาดความรู้ในการใช้ถังดับเพลิงเคมีซึ่งมีประจำชุมชนในการงับเหตุเบื้องต้น หรือขาดคู่มือแนะนำการปฏิบัติสำหรับการระงับเหตุเพลิงไหม้ที่เข้าใจง่ายเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติตนเวลาเกิดเหตุเพลิงไหม้ ส่งผลให้เกิดเป็นเหตุเพลิงไหม้ที่ต้องระงับด้วยเจ้าหน้าที่ดับเพลิงหรืออาสาสมัครในพื้นที่

สำนักงานเขตบางขุนเทียน มีการฝึกอบรมอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยกิจการอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน พ.ศ.๒๕๕๓ โดย สมาชิก อปพร.มีหน้าที่ช่วยเหลือเจ้าพนักงานในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและปฏิบัติหน้าที่อื่น ตามที่ผู้อำนวยการมอบหมายตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยกำหนด ในปัจจุบันสมาชิก อปพร.เป็น กำลังสำคัญในการปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ดับเพลิงระงับเหตุเพลิงไหม้เป็นส่วนใหญ่ แต่สมาชิก อปพร. ยังสามารถมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างศักยภาพการระงับเหตุเพลิงไหม้ขนาดเล็กให้แก่ ประชาชน ซึ่งการเสริมสร้างศักยภาพให้กับประชาชนมีความสำคัญไม่น้อยกว่าการระงับและบรรเทา สาธารณภัย ผู้อบรมจึงขอเสนอแนวทางการป้องกันระงับเหตุเพลิงไหม้ขนาดเล็กให้แก่ประชาชนใน ชุมชนเสี่ยงในพื้นที่เขตบางขุนเทียน โดยสมาชิก อปพร. เพื่ออบรมให้ความรู้ แนะนำคู่มือการปฏิบัติตน เวลาเกิดเหตุเพลิงไหม้ เป็นการดำเนินการในเชิงรุกตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงานเขตในการดูแลความ เป็นอยู่ของประชาชนในพื้นที่ เพื่อหวังผลไม่ให้เกิดความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินจากเหตุเพลิงไหม้

๓. วัตถุประสงค์

๓.๑ เพื่อสร้างศักยภาพให้กับประชาชนสำหรับชุมชนเสี่ยงในพื้นที่เขตบางขุนเทียน สามารถป้องกันการเกิดอัคคีภัยและระงับเหตุอัคคีภัยขนาดเล็กไม่ให้ลุกลามเป็นเหตุอัคคีภัยขนาดใหญ่

๓.๒ เพื่อลดการสูญเสียชีวิตและทรัพย์สิน

๔. เป้าหมาย

ดำเนินการให้กับชุมชนเป้าหมาย จำนวน ๕ ชุมชน ได้แก่

- ๑) ชุมชนสายสัมพันธ์
- ๒) ชุมชนปู่โถมพัฒนา
- ๓) ชุมชนเคหะธนบุรี ๑ ส่วน ๔
- ๔) ชุมชนทรัพย์สินพัฒนา
- ๕) ชุมชนวัดนาคสีบาท

๔.๑ จัดทำคู่มือระงับเหตุเพลิงไหม้เบื้องต้น ฉบับชาวบ้าน (เน้นดูแล้วเข้าใจง่าย) จำนวน ๑,๐๐๐ เล่ม ภายในระยะเวลา ๑ เดือน เพื่อแจกให้กับประชาชนในชุมชน หลังคาเรือนละ ๑ เล่ม

๔.๒ ให้ความรู้ในการดับเพลิงเบื้องต้นได้อย่างถูกวิธีและไม่ตกใจ โดยจัดการอบรม สาธิต ฝึกซ้อมวิธีการระงับเหตุเพลิงไหม้เบื้องต้น การตรวจสอบ ดูแลรักษาถังดับเพลิง ที่มีอยู่ในชุมชน ให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้

๔.๓ ตั้งทีมเฝ้าระวังเหตุเพลิงไหม้ในชุมชน ชุมชนเสี่ยงละ ๑ ทีม

๕. แนวคิด/หลักการที่ใช้ในการศึกษา

๕.๑ สาธารณภัย

มาตรา ๔ ของพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งเป็น พระราชบัญญัติหลักของประเทศไทยในการบริหารจัดการเหตุการณ์ภัยต่างๆ ในประเทศไทย กล่าวคือ

“สาธารณสุข” หมายถึง “อัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย ภัยแล้ง โรคระบาดในมนุษย์ โรคระบาดสัตว์ โรคระบาดสัตว์น้ำ การระบาดของศัตรูพืช ตลอดจนภัยอื่น ๆ อันมีผลกระทบต่อสาธารณสุข ไม่ว่าจะเกิดจากธรรมชาติ มีผู้ทำให้เกิดขึ้น อุบัติเหตุหรือเหตุอื่นใด ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ร่างกายของประชาชน หรือความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชน หรือของรัฐ และให้หมายความรวมถึงภัยทางอากาศ และการก่อวินาศกรรมด้วย” จากพระราชบัญญัติดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าคำว่า “สาธารณสุข” ให้ความสำคัญกับสถานการณ์ภัยทั้งที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติและด้วยน้ำมือมนุษย์ที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและรัฐทุกประเภท โดยมีได้จำกัดแต่เพียงสถานการณ์ที่เกินขีดความสามารถของชุมชนจะรับมือได้เท่านั้น

๕.๒ การป้องกันอัคคีภัย

วิธีการเบื้องต้นในการป้องกันการเกิดอัคคีภัย เพื่อลดความเสี่ยงการเกิดเหตุเพลิงไหม้

๑. เก็บรักษาสิ่งของที่อาจจะเป็นเชื้อเพลิงให้เกิดอัคคีภัยได้ให้อยู่ในที่ปลอดภัยห่างจากความร้อน เช่น เสื้อผ้าเก่า หนังสือพิมพ์ นิตยสาร เป็นต้น

๒. หมั่นตรวจตราเครื่องใช้ไฟฟ้าต่างๆ รวมไปถึงสายไฟ ให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์

๓. ปิดสวิทช์ ดึงปลั๊กเครื่องใช้ไฟฟ้าทุกครั้งหลังใช้งาน

๔. ปิดแก๊สหุงต้มเมื่อเลิกใช้งาน

๕. ไม่จุดธูปเทียนบูชาพระ หรือจุดบู่หรีทังไว้ โดยที่ไม่มีคนอยู่ในบ้าน

๖. เครื่องใช้ไฟฟ้าบางชนิด เช่น โทรทัศน์ ตู้เย็น ควรวางเว้นระยะจากผนังเพื่อระบาย

ความร้อน

๗. ติดตั้งเครื่องตัดไฟเพื่อแก้ไขปัญหาไฟฟ้าลัดวงจร

๘. มีเบอร์สถานีดับเพลิงใกล้บ้าน หรือ เบอร์แจ้งเหตุฉุกเฉิน ๑๙๙

๙. ติดตั้งเครื่องตรวจจับควันไฟภายในบ้าน

๑๐. มีถังดับเพลิงที่ได้มาตรฐานในจำนวนที่เหมาะสมกับขนาดของบ้าน พร้อมศึกษา

วิธีการใช้งานให้เข้าใจอย่างละเอียด

๕.๓ หลักการระงับอัคคีภัย

ความรู้พื้นฐานเรื่องไฟ (FUNDAMENTALS OF FIRE) เพื่อใช้สำหรับการจัดการเวลา ประสพเหตุเพลิงไหม้

องค์ประกอบ ๔ ประการของการติดไฟ ประกอบด้วย เชื้อเพลิง (Fuel) อ็อกซิเจน (Oxygen/Air) ความร้อน (Heat) ปฏิกิริยาต่อเนื่อง (Uninhibited Chain Reaction) เมื่อเกิดการติดไฟครั้งแรกขององค์ประกอบ ๓ ประการ คือ เชื้อเพลิง อ็อกซิเจน และความร้อนแล้ว ยังต้องอาศัยองค์ประกอบที่ ๔ คือการเกิดปฏิกิริยาเคมีของการเติมอ็อกซิเจน (Oxidizing) อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดการไหม้ไฟต่อไปได้

การแยกองค์ประกอบของการติดไฟ (Removing One Side of Fire Pyramid)

- การแยกเชื้อเพลิงออก โดยการปิดกั้นหรือหยุดการไหล
- การแยกอ็อกซิเจนออก โดยการปิดกั้นหรือไล่ที่ด้วยแก๊สชนิดที่ไม่ช่วยให้ไฟติด
- การแยกความร้อนออก โดยการหล่อเย็น ให้อุณหภูมิต่ำกว่าจุดติดไฟ

- การหยุดปฏิกิริยาต่อเนื่อง โดยการใช้ผงเคมีแห้งหรือก๊าซฮาโลน (Halon) ดับเพลิง (โดยการแยกองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่งออกไปได้ ก็สามารถดับไฟได้)

๕.๔ แนวคิดเกี่ยวกับเครือข่าย

ในทางสังคมวิทยา เครือข่ายเป็นรูปแบบความสัมพันธ์ทางสังคมอย่างหนึ่งที่แตกต่างไปจากกลุ่ม โดยที่กลุ่มจะมีขอบเขตที่ชัดเจน รู้ว่าใครเป็นสมาชิก ใครไม่ใช่สมาชิก มีความเป็นรูปธรรมมองเห็นได้ มีโครงสร้างทางสังคมในระดับหนึ่ง แต่เครือข่ายเป็นรูปแบบความสัมพันธ์ทางสังคมที่ไม่มีขอบเขต การเชื่อมความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกเครือข่ายอาจจะมองเห็นและมองไม่เห็นเป็นรูปธรรมก็ได้ สาระของการเชื่อมโยงระหว่างกันที่จะช่วยให้มองเห็นรูปธรรมของเครือข่ายมี ๓ ลักษณะ คือ เครือข่าย การแลกเปลี่ยน เครือข่ายการติดต่อสื่อสาร และเครือข่ายความสัมพันธ์ในการอยู่ร่วมกัน เครือข่ายไม่มีโครงสร้างที่แน่นอนตายตัว อาจมีการออกแบบโครงสร้างขึ้นมาทำหน้าที่สานความสัมพันธ์ระหว่างคน/กลุ่มองค์กรให้ต่อเนื่อง แต่ในเครือข่ายไม่มีใครบังคับให้ใครทำอะไรได้ แต่ละคน/กลุ่มองค์กรต่างก็เป็นศูนย์กลางของเครือข่ายได้พอ ๆ กัน ดังนั้นรูปแบบความสัมพันธ์ทางสังคมของเครือข่ายจึงมีความซับซ้อนกว่ากลุ่ม/องค์กรมากนัก (Boissevain and Mitchell, ๑๙๗๓)

Paul Starkey (๑๙๙๗) ให้ความหมายของ "เครือข่าย" ว่า คือ กลุ่มของคนหรือองค์กรที่สมัครใจแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลระหว่างกัน หรือทำกิจกรรมร่วมกัน ในลักษณะที่บุคคลหรือองค์กรสมาชิกยังมีความเป็นอิสระในการดำเนินกิจกรรมของตน การสร้างเครือข่ายเป็นการทำให้บุคคลและองค์กรที่กระจัดกระจายได้ติดต่อและแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร และการร่วมมือกันด้วยความสมัครใจ อีกทั้งให้สมาชิกในเครือข่ายมีความสัมพันธ์กันฉันท์เพื่อนที่ต่างก็มีความเป็นอิสระ มากกว่าสร้างการคบค้าสมาคมแบบพืงพิง

จากการสังเคราะห์เครือข่ายในหลายประเทศ Starkey พบว่า เครือข่ายอาจจัดตั้งขึ้นอย่างเป็นทางการจากหน่วยราชการหรือหน่วยงานพัฒนาเอกชน หรืออาจเกิดขึ้นแบบไม่เป็นทางการด้วยการวางแผนและการทำกิจกรรมร่วมกันของบุคคลหรือองค์กรที่สมัครใจ โครงสร้างของเครือข่ายมีได้หลายรูปแบบ แต่ก็มีความสำคัญน้อยกว่ากระบวนการติดต่อกันหลายทิศทางของสมาชิกภายในเครือข่าย เครือข่ายไม่ใช่การส่งจดหมายข่าวไปให้สมาชิกตามรายชื่อเท่านั้น แต่ต้องมีการแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลระหว่างกัน ช่องทางการแลกเปลี่ยนและร่วมมือภายในเครือข่ายสามารถจัดขึ้นในลักษณะการประชุม การประชุมเชิงปฏิบัติการหรือการทดลอง การสัมมนา การเผยแพร่เอกสาร และการทำกิจกรรมร่วมกัน

Adam Burke (๑๙๙๙: ๗๖-๗๙) กล่าวว่า การที่เครือข่ายดำรงอยู่ได้ก็ด้วยเหตุผลหลายประการ เช่น เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารเพื่อเป็นศูนย์กลางของการสนับสนุนเพื่อให้เกิดประโยชน์จากการมีประสบการณ์แตกต่างกัน เพื่อเป็นช่องทางสำหรับแหล่งทุน เครือข่ายเป็นเวทีในการเจรจาต่อรองกับหน่วยงานหรือองค์กรอื่น ๆ หน่วยงานส่งเสริมสนับสนุนการสร้างเครือข่ายด้วยเป้าหมาย ๒ ประการ คือ ๑. เพื่อเสริมสร้างศักยภาพและสนับสนุนการเสริมสร้างอำนาจแก่ประชาชน ๒. เพื่อเป็นช่องทางสำหรับการให้บริการแก่ประชาชน

แนวคิดดังกล่าว สามารถนำมาใช้ในการดำเนินการตามโครงการในส่วนของสร้างเครือข่ายของชุมชนหลังจากที่มีการอบรมให้ความรู้ โดยเป็นการสร้างเครือข่ายของแต่ละชุมชน เพื่อเป็นการกระตุ้นเตือนให้เกิดการเรียนรู้ ไม่ลืมในสิ่งที่ได้รับการถ่ายทอดภายหลังการอบรม อาทิการตั้งกลุ่ม

ไลน์ของทีมเผ่าระวังภัยในแต่ละชุมชน และมีแอดมินกลุ่ม กำกับ ดูแล ในการนำเข้าองค์ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันภัย เทคนิค วิธีการต่างๆ เป็นการกระตุ้นเตือนให้เกิดความกระตือรือร้นด้านการป้องกันอัคคีภัยในชุมชน

๕.๕ การวิเคราะห์ SWOT (Swot Analysis)

Swot Analysis คือ หลักทฤษฎีการวิเคราะห์ชนิดหนึ่งที่ใช้วิเคราะห์สถานะขององค์กร หรือธุรกิจ โดยการวิเคราะห์ด้วยวิธีการทำ SWOT จะนำเอาจุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร รวมถึงโอกาสและอุปสรรค เข้ามาใช้พิจารณา และวิเคราะห์สถานะภาพของกิจการ เพื่อประโยชน์ในการใช้วางแผนงาน ตลอดจนการสร้างกลยุทธ์ต่างๆ ในการดำเนินธุรกิจ หรือดำเนินกิจการองค์กรให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงขององค์กรอย่างที่สุด

การวิเคราะห์ SWOT ต้องสามารถพิจารณาองค์ประกอบต่างๆ ที่แวดล้อมของแผนที่กำลังวิเคราะห์อยู่ ซึ่งประกอบไปด้วย ๔ ปัจจัยสำคัญ โดย ทฤษฎี SWOT แบ่งออกเป็น ปัจจัยภายในองค์กร (Internal factors) และปัจจัยภายนอกองค์กร (External factors) ดังนี้

๑. ปัจจัยภายใน หมายถึง สภาพแวดล้อมภายในองค์กรที่มีผลกระทบต่อการทำงาน แบ่งออกเป็น

๑.๑. จุดแข็ง (Strengths)

จุดแข็ง คือ ข้อได้เปรียบของแผน หมายถึงลักษณะพิเศษหรือลักษณะเด่นขององค์กรที่เอื้อต่อการประสบความสำเร็จ สามารถนำมาใช้ประโยชน์และใช้แข่งขันกับคู่แข่งได้ ยกตัวอย่างเช่น ความสามารถเฉพาะทางขององค์กรในการดำเนินการ ความสามารถในการนำนวัตกรรมมาใช้ในการดำเนินการ การทำงานร่วมกันเป็นอย่างดีของบุคลากรภายในองค์กร การมีความสัมพันธ์ที่ดีหรือมีพันธมิตรที่ช่วยสนับสนุนการดำเนินการขององค์กร แผนที่ทำลงทุนน้อยและได้ผลประโยชน์มาก

๑.๒. จุดอ่อน (Weakness)

จุดอ่อน คือ ข้อด้อย ข้อเสีย หรือปัญหาภายในองค์กร ที่ส่งผลกระทบต่อการทำงาน ที่สามารถนำไปสู่ความล้มเหลวของแผนได้ ยกตัวอย่างเช่น ปัญหาด้านการสื่อสารของบุคลากรภายในองค์กร การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ไม่มีลิขสิทธิ์ ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการดำเนินกิจการมีราคาสูงไม่คุ้มกับผลที่ได้รับ

๒. ปัจจัยภายนอก คือ สภาพภายนอกองค์กร ที่อาจมีผลกระทบต่อการทำงานได้แก่

๒.๑. โอกาส (Opportunity)

เกิดจากปัจจัยภายนอก ที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลกระทบในแง่ของการเอื้อประโยชน์ให้กับการดำเนินกิจการขององค์กร โอกาสต่างจากจุดแข็งตรงที่ เป็นปัจจัยที่เกิดจากภายนอกองค์กรแต่ส่งผลในทางที่ดีกับองค์กร เป็นความได้เปรียบที่เอื้อต่อความสำเร็จของการดำเนินการ ยกตัวอย่างเช่น รัฐบาลออกนโยบายที่สนับสนุนการดำเนินการขององค์กร หรือการมีเทคโนโลยี หรือนวัตกรรมใหม่ๆ ที่ช่วยให้การดำเนินกิจการเป็นไปได้อย่างเต็มประสิทธิภาพมากขึ้น

๒.๒. อุปสรรค (Threats)

อุปสรรค หมายถึงความเสียหายเปรียบ หรือผลเสียจากปัจจัยภายนอกที่ส่งผลกระทบต่อองค์กร อาจนำมาซึ่งปัญหา และความล้มเหลวของแผนการดำเนินการได้ เช่น เศรษฐกิจที่กำลังตกต่ำประชาชนต้องหาเช่ากินค่า ไม่สนใจเข้าร่วมตามที่แผนกำหนด

๕.๕.๑ ขั้นตอน/วิธีการดำเนินการทำ SWOT Analysis

๑) การประเมินสภาพแวดล้อมภายในหน่วยงาน

การประเมินสภาพแวดล้อมภายในหน่วยงาน จะวิเคราะห์และพิจารณาทรัพยากรและความสามารถภายในทุกๆ ด้าน เพื่อที่จะระบุจุดแข็งและจุดอ่อนของหน่วยงาน แหล่งที่มาเบื้องต้นของข้อมูลเพื่อการประเมินสภาพแวดล้อมภายใน คือระบบข้อมูลเพื่อการบริหารที่ครอบคลุมทุกด้าน ทั้งในด้านโครงสร้าง ระบบ ระเบียบ วิธีปฏิบัติงาน บรรยากาศในการทำงานและทรัพยากรในการบริหาร (คน เงิน วัสดุ และการจัดการ) รวมถึงการพิจารณาผลการดำเนินงานที่ผ่านมาของหน่วยงาน เพื่อที่จะเข้าใจสถานการณ์และผลกลยุทธ์ก่อนหน้านี้นี้ด้วย

- จุดแข็งของหน่วยงาน (S-Strengths) เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยภายในจากมุมมองของผู้ที่อยู่ภายในหน่วยงานนั่นเอง ว่าปัจจัยใดภายในองค์กรเป็นข้อได้เปรียบหรือจุดเด่นของหน่วยงานที่ควรนำมาใช้ในการพัฒนาหน่วยงานได้ และควรดำรงไว้เพื่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งของหน่วยงาน

- จุดอ่อนของหน่วยงาน (W-Weaknesses) เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยภายในจากมุมมองของผู้ที่อยู่ภายในหน่วยงานนั่นเอง ว่าปัจจัยใดภายในองค์กรที่เป็นจุดด้อย ข้อเสียเปรียบของหน่วยงานที่ควรปรับปรุงให้ดีขึ้นหรือขจัดให้หมดไป อันจะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน

ภายใต้แนวคิด ๔M ซึ่งเป็นทฤษฎีการบริหารโครงการที่จะต้องคำนึงถึง ๔ องค์ประกอบ คือ

๑) Man การเลือกคนให้ถูกกับงาน ให้เหมาะสมกับเนื้องาน

๒) Money งบประมาณใช้อย่างไรให้คุ้มค่าเกิดประโยชน์สูงสุด

๓) Material ทรัพยากร วัสดุ หรือวัตถุดิบ ใช้ให้เกิดประสิทธิภาพ

๔) Management การเลือกวิธีการบริหาร การวางแผนกลยุทธ์

สามารถวิเคราะห์ จุดแข็งของหน่วยงานได้ว่า หน่วยงานมีทรัพยากรบุคคล ในส่วนของ สมาชิก อปพร.ที่มีศักยภาพในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ชุมชนได้ โดยใช้งบประมาณจำนวนน้อยก่อให้เกิดประโยชน์ด้านการป้องกัน ลดความเสียหายด้านชีวิตและทรัพย์สินได้จำนวนมาก

๒) การประเมินสภาพแวดล้อมภายนอก

- โอกาสทางสภาพแวดล้อม (O-Opportunities) เป็นการวิเคราะห์ว่าปัจจัยภายนอกหน่วยงาน ปัจจัยใดที่สามารถส่งผลกระทบต่อที่เป็นประโยชน์ ทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการดำเนินงานของหน่วยงานในระดับมหภาค และหน่วยงานสามารถถกฉวยข้อดีเหล่านี้มาเสริมสร้างให้หน่วยงานเข้มแข็งขึ้นได้

- อุปสรรคทางสภาพแวดล้อม (T-Threats) เป็นการวิเคราะห์ว่าปัจจัยภายนอกหน่วยงาน ปัจจัยใดที่สามารถส่งผลกระทบต่อในระดับมหภาค ในทางที่จะก่อให้เกิดความเสียหาย

ทั้งทางตรง และทางอ้อม ซึ่งหน่วยงานจำเป็นต้องหลีกเลี่ยงหรือปรับสภาพหน่วยงานให้มีความแข็งแกร่งพร้อมที่จะเผชิญแรงกระแทกดังกล่าวได้

โดยการวิเคราะห์ภายใต้แนวคิด PESTEL หรือ PESTELE เพื่อใช้ในการวิเคราะห์และตรวจสอบปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมมหภาค (สภาพแวดล้อมภายนอก) ที่มีผลกระทบต่อองค์กร ผลจากการที่จะใช้ในการระบุภัยคุกคามและจุดอ่อนที่จะถูกนำมาใช้ในการวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนโอกาส PESTEL ย่อมาจาก P-การเมือง, E-เศรษฐกิจ, S-สังคม, T-เทคโนโลยี, E-สิ่งแวดล้อม, L-กฎหมาย

ปัจจัยแวดล้อมภายนอกทั้งหมด (ปัจจัย PESTEL)

- ปัจจัยทางการเมือง Political(P)เป็นปัจจัยที่เราต้องให้ความสำคัญอย่างมากว่า รัฐบาลจะมีนโยบายสำคัญๆ ในการดำเนินการขององค์กรอย่างไร

- ปัจจัยทางเศรษฐกิจ Economic(E) ปัจจัยทางเศรษฐกิจมีผลอย่างมากต่อการดำเนินการขององค์กรในด้านความคุ้มค่า

- ปัจจัยทางสังคม Social(S) หรือที่เรียกว่าปัจจัยทางสังคมและวัฒนธรรมเป็นพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อและทัศนคติร่วมกันของประชากร

- ปัจจัยทางเทคโนโลยี Technology(T) เป็นการวิเคราะห์ถึงเทคโนโลยีใหม่ที่ถูกพัฒนาขึ้น ส่งผลบวกต่อการดำเนินการ

- ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม Environment(E) ปัจจัยนี้ เราต้องมองไปถึงสภาพแวดล้อมว่าเอื้อต่อการดำเนินการหรือไม่อย่างไร

- ปัจจัยทางกฎหมาย Legal(L) วิเคราะห์ว่ามีกฎหมายสนับสนุนการดำเนินการหรือไม่อย่างไร

- ปัจจัยทางจริยธรรม ส่วนเพิ่มเติมล่าสุดของ PESTEL คือ Eพิเศษ - ทำให้เป็น PESTELE หรือ STEEPLE สิ่งนี้หมายถึงจริยธรรมและรวมถึงหลักจริยธรรมและปัญหาทางศีลธรรมหรือจริยธรรมที่อาจเกิดขึ้นในการดำเนินการ

ภายใต้การประเมินสภาพแวดล้อมภายนอกหน่วยงานดังกล่าว สามารถค้นหาโอกาสและอุปสรรค ได้ว่า อุปสรรคของการป้องกันและระงับเหตุเพลิงไหม้ในชุมชน อยู่ที่ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจ เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันต้องดิ้นรนทำมาหากิน ไม่มีเวลาที่จะใส่ใจแสวงหาความรู้ด้านการดับเพลิง ประกอบกับสภาพชุมชนที่เป็นชุมชนแออัด รถดับเพลิงไม่สามารถเข้าถึงหรือเข้าถึงได้ไม่สะดวก ส่งผลให้เสี่ยงต่อการเกิดเหตุเพลิงไหม้ได้ง่าย

๓) ระบบสถานการณ์จากการประเมินสภาพแวดล้อม

เมื่อได้ข้อมูลเกี่ยวกับ จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค จากการวิเคราะห์ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอกด้วยการประเมินสภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอกแล้วให้นำจุดแข็ง จุดอ่อน ภายในมาเปรียบเทียบกับโอกาส อุปสรรคจากภายนอก เพื่อดูว่าหน่วยงานกำลังเผชิญสถานการณ์เช่นใด และภายใต้สถานการณ์เช่นนั้น หน่วยงานควรจะทำอย่างไร โดยทั่วไปในการวิเคราะห์ SWOT ดังกล่าวนี้องค์กรจะอยู่ในสถานการณ์ ๔ รูปแบบ ดังนี้

สถานการณ์ที่ ๑ (จุดแข็ง – โอกาส) สถานการณ์นี้เป็นสถานการณ์ที่พึงปรารถนาที่สุด เนื่องจากหน่วยงานค่อนข้างจะมีปัจจัยบวกส่งเสริมความได้เปรียบ ดังนั้น ผู้บริหาร

หน่วยงานควรกำหนดกลยุทธ์ในเชิงรุก (Aggressive-Strategy) เพื่อดึงเอาจุดแข็งที่มีอยู่มาเสริมสร้างและปรับใช้ พร้อมฉกฉวยโอกาสต่างๆ ที่เปิด มหาประโยชน์อย่างเต็มที่

สถานการณ์ที่ ๒ (จุดแข็ง – อุปสรรค) สถานการณ์นี้เป็นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจากการที่สภาพแวดล้อมที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินงาน แต่หน่วยงานมีข้อได้เปรียบที่เป็นจุดแข็ง ดังนั้น แทนที่จะรอจนกระทั่งสภาพแวดล้อมเปลี่ยนไป ก็สามารถเลือกกลยุทธ์การแตกตัวหรือขยายขอบข่ายกิจการ (Diversification Strategy) เพื่อใช้ประโยชน์จากจุดแข็งที่มีสร้างโอกาสในระยะยาวด้านอื่นๆ แทน

สถานการณ์ที่ ๓ (จุดอ่อน – โอกาส) สถานการณ์นี้ หน่วยงานมีโอกาสเป็นข้อได้เปรียบด้านการแข่งขันอยู่หลายประการ แต่ติดขัดอยู่ตรงที่มีจุดอ่อนภายในหน่วยงาน ดังนี้ ทางออกคือกลยุทธ์การพลิกตัว (Turnaround-oriented Strategy) เพื่อจัดหรือแก้ไขจุดอ่อนภายในต่างๆ ให้พร้อมที่จะฉกฉวยโอกาสต่างๆ ที่เปิดให้

สถานการณ์ ๔ (จุดอ่อน – อุปสรรค) สถานการณ์นี้เป็นสถานการณ์ที่เลวร้ายที่สุด เนื่องจากหน่วยงานกำลังเผชิญอยู่กับอุปสรรคภายนอกและมีปัญหาจุดอ่อนภายในหน่วยงานหลายประการ ดังนั้น ทางเลือกที่ดีที่สุดคือกลยุทธ์ตั้งรับหรือการป้องกันตัว (Defensive Strategy) เพื่อพยายามลดหรือหลีกเลี่ยงภัยอุปสรรคต่าง ๆ ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ตลอดจนหามาตรการที่จะทำให้องค์กรเกิดความสูญเสียน้อยที่สุด

๕.๕.๒ ผลการวิเคราะห์ SWOT ของ การระงับเหตุเพลิงไหม้ขนาดเล็กให้แก่ประชาชน ในชุมชนเสี่ยงของพื้นที่เขตบางขุนเทียน

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในหน่วยงาน	
จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน (Weakness)
๑. สมาชิก อปพร.มีบทบาทสำคัญในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในพื้นที่เขตบางขุนเทียน ๒. สำนักงานเขตบางขุนเทียนมีสมาชิก อปพร.จำนวนมาก ๓. กรุงเทพมหานครมีการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนในการอบรมอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนเป็นประจำทุกปี ๔. มีการการจัดทำแผนเพื่อเตรียมความพร้อมป้องกันภัย ๕. กรุงเทพมหานครจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เช่น ถังดับเพลิงชนิดเคมีแห้ง ๖. มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของสมาชิก อปพร. ที่ชัดเจน	๑. การปฏิบัติหน้าที่ของ อปพร.มุ่งเน้น การช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ในการระงับเหตุเพลิงไหม้เป็นหลัก ๒. กรุงเทพมหานครขาดงบประมาณในการจัดสวัสดิการแก่ อปพร. เช่น เบี้ยเลี้ยง ค่าตอบแทน การประกันชีวิต ๓. การฝึกอบรมเป็นลักษณะที่กำหนดให้ดำเนินการตามหลักสูตร ๔. มีความเข้าใจว่าเป็นภารกิจของสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกหน่วยงาน	
โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
<p>๑. มีระเบียบ กฎหมายกำหนดให้กรุงเทพมหานคร มีภารกิจในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย</p> <p>๒. มีนโยบายและแผนพัฒนาด้านความปลอดภัยของกรุงเทพมหานคร</p>	<p>๑. ประชาชนไม่สนใจศึกษาหาความรู้ด้านการป้องกันระงับเหตุเพลิงไหม้เป็นชุมชนหนาแน่น</p> <p>๒. ประชาชนไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการป้องกันเพลิงไหม้</p> <p>๓. ที่ตั้งชุมชนเสี่ยงต่อการเกิดเหตุเพลิงไหม้แล้วไม่สามารถควบคุมได้ เนื่องจากระดับเพลิงไม่สามารถเข้าถึงหรือยากต่อการเข้าถึง</p> <p>๔. แนวทางในการดำเนินการป้องกันการเกิดอัคคีภัยในภาคการปฏิบัติยังไม่ชัดเจน</p>

จากตาราง SWOT ของการระงับเหตุเพลิงไหม้ขนาดเล็กให้แก่ประชาชนในชุมชนเสี่ยงของพื้นที่เขตบางขุนเทียน สามารถวิเคราะห์ได้ดังนี้

จุดแข็ง

๑. สมาชิก อปพร.มีบทบาทสำคัญในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในพื้นที่เขตบางขุนเทียน
๒. สำนักงานเขตบางขุนเทียนมีสมาชิก อปพร. ซึ่งเป็นผู้ที่ผ่านการอบรมตามหลักสูตรหลัก จำนวน ๒๖ รุ่น มีจำนวน ๑,๙๔๐ คน และมีความพร้อมปฏิบัติหน้าที่ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ คน
๓. กรุงเทพมหานครมีการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนในการอบรมอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนเป็นประจำทุกปี
๔. มีการการจัดทำแผนเพื่อเตรียมความพร้อมในระยะก่อนเกิดภัยและมีการช่วยเหลือผู้ประสบภัยในระหว่างเกิดภัยและภายหลังการเกิดภัย
๕. กรุงเทพมหานครจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เช่น ถังดับเพลิงชนิดเคมีแห้ง
๖. มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ของสมาชิก อปพร. ที่ชัดเจน

จุดอ่อน

๑. การปฏิบัติหน้าที่ของ อปพร. จะมุ่งเน้นการปฏิบัติหน้าที่ช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ ในการดับเพลิงเวลาเกิดเหตุเพลิงไหม้เป็นหลัก
๒. กรุงเทพมหานครขาดงบประมาณในการจัดสวัสดิการแก่ อปพร. เช่น เบี้ยเลี้ยง ค่าตอบแทน การประกันชีวิต
๓. การฝึกอบรมเป็นลักษณะที่กำหนดให้ดำเนินการตามหลักสูตร ไม่ได้เป็นการอบรมความรู้เฉพาะทาง ทำให้ อปพร.ขาดทักษะในการใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์สมัยใหม่
๔. สำนักงานเขตมีความเข้าใจว่าการป้องกันเหตุเพลิงไหม้เป็นภารกิจของสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

โอกาส

๑. มีระเบียบ กฎหมายกำหนดให้กรุงเทพมหานครมีภารกิจในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๒. เป็นการดำเนินการที่สอดคล้องกับนโยบายและแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร

อุปสรรค

๑. จำนวนประชากรแต่ละชุมชนมีจำนวนมากเป็นชุมชนแออัด สภาพเศรษฐกิจไม่ดี ประชาชนต้องดิ้นรนทำมาหากินเลี้ยงปากท้อง ไม่สนใจหาความรู้ด้านการป้องกันระงับเหตุเพลิงไหม้

๒. ประชาชนไม่ตระหนักถึงความสำคัญของการป้องกันเพลิงไหม้ โดยไม่เห็นว่าการป้องกันก่อนเกิดเหตุเพลิงไหม้เป็นเรื่องสำคัญ

๓. ที่ตั้งของชุมชนมีทางสัญจรขนาดเล็กระดับเพลิงไม่สามารถเข้าถึงได้หรือเข้าถึงได้ไม่สะดวกเวลาเกิดเหตุเพลิงไหม้

๔. แนวทางในการดำเนินการป้องกันการเกิดอัคคีภัยในภาคการปฏิบัติยังไม่ชัดเจน

จากการวิเคราะห์ดังกล่าว การระงับเหตุเพลิงไหม้ขนาดเล็กให้แก่ประชาชนในชุมชนเสี่ยงของพื้นที่เขตบางขุนเทียน อยู่ในสถานการณ์ที่ ๒ (จุดแข็ง – อุปสรรค) สถานการณ์นี้เป็นสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจากการที่สภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินงาน แต่หน่วยงานมีข้อได้เปรียบที่เป็นจุดแข็ง ดังนั้น แทนที่จะรอจนกระทั่งสภาพแวดล้อมเปลี่ยนไป ก็สามารถใช้ประโยชน์จากจุดแข็งที่มีสร้างโอกาสในระยะยาวด้านอื่นๆ แทน จึงสมควรที่จะดำเนินการการสร้างความตระหนักรู้แก่ประชาชนในชุมชนเสี่ยงของพื้นที่เขตบางขุนเทียน โดยสมาชิก อปพร. เพื่อให้ความรู้ในการป้องกันการเกิดอัคคีภัยและระงับเหตุอัคคีภัยขนาดเล็กไม่ให้ลุกลามเป็นเหตุอัคคีภัยขนาดใหญ่ โดยประชาชนไม่ตื่นตระหนกในกรณีที่ประสบเหตุเพลิงไหม้ มีความรู้ ความเข้าใจ ระงับเหตุเพลิงไหม้เบื้องต้นได้ด้วยตนเอง ลดสถิติการเกิดเหตุเพลิงไหม้ขนาดใหญ่ และลดการสูญเสียชีวิตและทรัพย์สิน

๕.๖ วงจรการบริหารงานคุณภาพ PDCA

PDCA คือ วงจรการบริหารงานคุณภาพ ย่อมาจาก ๔ คำ ได้แก่ Plan (วางแผน), Do (ปฏิบัติ), Check (ตรวจสอบ) และ Act (การดำเนินการให้เหมาะสม) ซึ่งวงจร PDCA สามารถประยุกต์ใช้ได้กับทุกๆ เรื่อง นับตั้งแต่กิจกรรมส่วนตัว เช่น การปรุงอาหาร การเดินทางไปทำงานในแต่ละวัน การตั้งเป้าหมายชีวิต และการดำเนินงานในระดับบริษัท ซึ่งรายละเอียดในแต่ละขั้นตอนมีดังนี้

๑. P = Plan (ขั้นตอนการวางแผน)

ขั้นตอนการวางแผนครอบคลุมถึงการกำหนดกรอบหัวข้อที่ต้องการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ซึ่งรวมถึงการพัฒนาสิ่งใหม่ๆ การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน ฯลฯ พร้อมกับพิจารณาว่ามีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลใดบ้างเพื่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงนั้น โดยระบุวิธีการเก็บข้อมูล และกำหนดทางเลือกในการปรับปรุงให้ชัดเจน ซึ่งการวางแผนจะช่วยให้กิจการสามารถคาดการณ์สิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคต และช่วยลดความสูญเสียดังกล่าว ที่อาจเกิดขึ้นได้ ทั้งในด้านแรงงาน วัสดุ อุปกรณ์ การทำงาน เงิน และเวลา

นำมาใช้ในส่วนของการวางแผนกำหนดชุมชนที่จะดำเนินการ ในประเด็นความเหมาะสมด้านความหนาแน่นของชุมชน ความเสี่ยงในการเกิดเหตุเพลิงไหม้ ตลอดจนสภาพเส้นทางสัญจรที่ระดับเพลิงไม่สามารถเข้าถึงที่เกิดเหตุได้

๒. D = Do ขั้นตอนการปฏิบัติ (ขั้นตอนการปฏิบัติ)

ขั้นตอนการปฏิบัติ คือ การลงมือปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตามทางเลือกที่กำหนดไว้ในขั้นตอนการวางแผน ซึ่งในขั้นตอนนี้ต้องมีการตรวจสอบระหว่างการปฏิบัติด้วยว่าได้ดำเนินไปในทิศทางที่ตั้งใจหรือไม่ เพื่อทำการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้เป็นไปตามแผนการที่ได้วางไว้

นำมาใช้ในการกำหนดวิธีปฏิบัติ เพื่อเป็นการลดความเสี่ยงต่อการเกิดเหตุเพลิงไหม้ หรือถ้าเกิดเหตุเพลิงไหม้แล้วสามารถระงับเหตุได้อย่างรวดเร็ว

๓. C = Check (ขั้นตอนการตรวจสอบ)

ขั้นตอนการตรวจสอบ คือ การประเมินผลที่ได้รับจากการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง เพื่อให้ทราบว่า ในขั้นตอนการปฏิบัติงานสามารถบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ แต่สิ่งสำคัญก็คือ ต้องรู้ว่าตรวจสอบอะไรบ้างและบ่อยครั้งแค่ไหน เพื่อให้ข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบเป็นประโยชน์สำหรับขั้นตอนถัดไป

นำมาใช้ในการประมวลผลความคิด สรุปปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินการ อาทิ ถ้ามีจำนวนประชากรเพิ่มจะต้องปรับเปลี่ยนวิธีการให้ความรู้อย่างไร

๔. A = Action (ขั้นตอนการดำเนินงานให้เหมาะสม)

นำมาใช้ในส่วนของการติดตามประเมินผลหลังการอบรมให้ความรู้ มีผลลัพธ์ตามที่ตั้งวัตถุประสงค์ไว้หรือไม่อย่างไร ใน ๒ กรณี

- กรณีเป็นไปตามแผนที่วางไว้ นำแนวทางหรือกระบวนการปฏิบัตินั้นมาจัดทำให้เป็นมาตรฐาน พร้อมทั้งหาวิธีการที่จะปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นไปอีก ซึ่งอาจหมายถึงสามารถบรรลุเป้าหมายได้เร็วกว่าเดิม หรือเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่าเดิม หรือทำให้คุณภาพดียิ่งขึ้นก็ได้

- กรณีไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามแผนที่วางไว้ นำข้อมูลที่รวบรวมมาวิเคราะห์และพิจารณาว่าควรจะดำเนินการแก้ไขปรับปรุงอย่างไร เช่น มองหาทางเลือกใหม่ที่น่าจะเป็นไปได้ ให้ความพยายามให้มากขึ้นกว่าเดิม ขอความช่วยเหลือจากผู้รู้ หรือเปลี่ยนเป้าหมายใหม่ เป็นต้น

๖. แนวทางดำเนินการ/ระยะเวลา และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

๖.๑ การจัดเตรียม การศึกษา และการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น ดังนี้

๖.๑.๑ ขั้นตอนการศึกษารายละเอียดเบื้องต้น ดังนี้

- (๑) ศึกษาลักษณะทางกายภาพของชุมชนที่เสี่ยง
 - ทางเข้าออกของชุมชน
- (๒) ศึกษาสภาพปัญหาในชุมชนที่เสี่ยง ปัจจัยที่ก่อให้เกิดเพลิงไหม้
 - ความหนาแน่นของประชากรในชุมชน
 - อุปกรณ์การดับเพลิงเบื้องต้น

๖.๑.๒ ขั้นตอนการสำรวจ รวบรวมข้อมูล

(๑) ศึกษาข้อมูลปฐมภูมิจากการลงพื้นที่สำรวจและสังเกตการณ์ด้านกายภาพ และสัมภาษณ์เบื้องต้น

(๒) เก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง อาทิ ทำแผนที่ชุมชน จุดติดตั้งประปาหัวแดง จุดติดตั้งถังดับเพลิง

(๓) สังเกตการณ์ในพื้นที่ อาทิ กลุ่มวัยรุ่นหรือกลุ่มคนที่มีความสามารถในการสร้างเสริมศักยภาพเป็นทีมเฝ้าระวังเหตุเพลิงไหม้

(๔) ศึกษาข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้อง อาทิ ผู้นำชุมชน การประกอบอาชีพของคนในชุมชน

๖.๑.๓ ขั้นตอนการวิเคราะห์และสรุปผลข้อมูลในชุมชน ดังนี้

(๑) วิเคราะห์และสรุปผลข้อมูลทั่วไป ลักษณะทางกายภาพ ของชุมชน

(๒) วิเคราะห์และสรุปผลที่อาจเป็นอุปสรรคในการดับเพลิง เพื่อที่จะระบุวิธีการให้ความรู้ ความเข้าใจ แต่ละชุมชนได้อย่างเหมาะสม

๖.๒ แต่งตั้งคณะทำงานการสร้างศักยภาพการระงับเหตุเพลิงไหม้ขนาดเล็กให้กับประชาชนในชุมชนเสี่ยง ของพื้นที่เขตบางขุนเทียน โดยสมาชิก อปพร. ประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง, อปพร. และเจ้าหน้าที่ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม

๖.๓ ขอจัดสรรงบประมาณและดำเนินการตามขั้นตอนการจัดซื้อจัดจ้าง

๖.๓.๑ จัดทำเอกสารประกอบคำขอจัดสรรงบประมาณ และเสนอสำนักงบประมาณ เพื่อพิจารณาจัดสรรงบประมาณ สำหรับคู่มือและวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการให้ความรู้เกี่ยวกับการดับเพลิงเบื้องต้น อาทิ ถังแก๊สหุงต้ม ถังดับเพลิง

๖.๓.๒ ดำเนินการตามขั้นตอนการจัดซื้อจัดจ้าง

๖.๓.๓ จัดทำคู่มือวิธีการระงับเหตุเพลิงไหม้เบื้องต้น จำนวน ๑,๐๐๐ เล่ม และจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการให้ความรู้เกี่ยวกับการดับเพลิงเบื้องต้น อาทิ ถังแก๊สหุงต้ม ถังดับเพลิง

๖.๔ ดำเนินการตามแผน

๖.๔.๑ ให้ความรู้ในการดับเพลิงเบื้องต้นได้อย่างถูกวิธีและไม่ตกใจ กับชุมชนเสี่ยง จำนวน ๕ ชุมชน

๖.๔.๒ ให้ความรู้ ในการตรวจสอบ คู่มือรักษาถังดับเพลิง ที่มีอยู่ในชุมชนให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้กับชุมชนเสี่ยง จำนวน ๕ ชุมชน

๖.๔.๓ แจกคู่มือให้กับประชาชนในชุมชนเสี่ยง จำนวน ๕ ชุมชน

๖.๔.๔ ตั้งทีมเฝ้าระวังเหตุเพลิงไหม้ในแต่ละชุมชน จำนวน ๕ ชุมชน เพื่อเป็นทีมที่จะเข้าระงับเหตุเพลิงไหม้เบื้องต้นก่อนที่เจ้าหน้าที่ดับเพลิงจะมาถึง และเป็นการรักษาวัตถุประสงค์ของโครงการให้คงอยู่แบบยั่งยืน โดยทีมเฝ้าระวังเหตุเพลิงไหม้ จะเป็นตัวแทนของชุมชนที่จะได้รับการกระตุ้นความรู้ ซึ่งจะใช้วิธีการตั้งกลุ่มไลน์และแอดมินกลุ่มจะนำเข้าข้อมูลเกี่ยวกับการป้องกันอัคคีภัยลงในกลุ่มไลน์อย่างต่อเนื่อง รวมถึงตลอดถึงการเป็นตัวแทนของชุมชนในการเข้าร่วมทดสอบความรู้ด้านการป้องกันอัคคีภัยในโอกาสต่อไปที่จะจัดขึ้น

ผู้รับผิดชอบดำเนินการ

การดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา
<p><u>การเตรียมงาน</u></p> <p>(๑) ศึกษาลักษณะทางกายภาพของชุมชนที่เสี่ยงทางเข้าออกของชุมชน</p> <p>(๒) ศึกษาสภาพปัญหาในชุมชนที่เสี่ยง ปัจจัยที่ก่อให้เกิดเพลิงไหม้ ความหนาแน่นของประชากรในชุมชน, อุปกรณ์การดับเพลิงเบื้องต้น, สอบถามความต้องการในการรับความรู้ ฝึกอบรม ของประชาชนในชุมชน</p> <p>(๓) เตรียมข้อมูลในการจัดทำคู่มือ</p>	ฝ่ายปกครอง, ฝ่ายพัฒนาชุมชนฯ	๓๐ วัน
<p><u>แผนปฏิบัติ</u></p> <p>(๑) จัดทำแผนการอบรม</p> <p>(๒) ขออนุมัติแผน</p> <p>(๓) ขออนุมัติงบประมาณ</p> <p>(๔) จัดซื้อวัสดุอุปกรณ์</p> <p>(๕) จัดทำคู่มือ</p> <p>(๖) ซักซ้อมแผนการอบรม</p> <p>(๗) ดำเนินการตามแผน</p>	-ฝ่ายปกครอง -ฝ่ายปกครอง -ฝ่ายปกครอง -ฝ่ายปกครอง -ฝ่ายปกครอง,อปพร. -ฝ่ายปกครอง,ฝ่ายพัฒนาชุมชนฯ,อปพร.	๓๐ วัน ๓๐ วัน ๓๐ วัน ๓๐ วัน ๓๐ วัน ๓๐ วัน
<p>๗.๑ ฝึกอบรม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ชุมชนสายสัมพันธ์ จำนวน ๑ ครั้ง - ชุมชนบุญโถมพัฒนา จำนวน ๑ ครั้ง - ชุมชนเคหะธนบุรี ๑ ส่วน ๔ จำนวน ๓ ครั้ง - ชุมชนทรัพย์สินพัฒนา จำนวน ๑ ครั้ง - ชุมชนวัดนาคสีบาต จำนวน ๑ ครั้ง 	-ฝ่ายปกครอง,ฝ่ายพัฒนาชุมชนฯ และอปพร.เขตบางขุนเทียน	๙๐ วัน
<p>๗.๒ แจกคู่มือ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ชุมชนสายสัมพันธ์ จำนวน ๑๑๗ เล่ม - ชุมชนบุญโถมพัฒนา จำนวน ๙๘ เล่ม - ชุมชนเคหะธนบุรี ๑ ส่วน ๔ จำนวน ๕๒๙ เล่ม - ชุมชนทรัพย์สินพัฒนา จำนวน ๑๔๐ เล่ม - ชุมชนวัดนาคสีบาต จำนวน ๖๘ เล่ม 	ฝ่ายปกครอง,ฝ่ายพัฒนาชุมชนฯ และอปพร.เขตบางขุนเทียน	๙๐ วัน
<p>๗.๓ ตั้งทีมเฝ้าระวังเหตุเพลิงไหม้ในชุมชน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ชุมชนสายสัมพันธ์ จำนวน ๑๒ คน - ชุมชนบุญโถมพัฒนา จำนวน ๑๐ คน - ชุมชนเคหะธนบุรี ๑ ส่วน ๔ จำนวน ๕๖ คน - ชุมชนทรัพย์สินพัฒนา จำนวน ๑๔ คน 	ฝ่ายปกครอง,ฝ่ายพัฒนาชุมชนฯ และอปพร.เขตบางขุนเทียน	๙๐ วัน

การดำเนินการ	ผู้รับผิดชอบ	ระยะเวลา
- ชุมชนวัดนาคสี่บาท จำนวน ๗ คน (๘) ติดตามประเมินผล		
-แบบสอบถาม	ฝ่ายปกครอง	๓๐ วัน
-เก็บสถิติการเกิดเหตุเพลิงไหม้หลังจากอบรม	ฝ่ายปกครอง	๑๕๐ วัน

๗. ประโยชน์จากการศึกษา

๗.๑ ประชาชนสามารถป้องกันหรือระงับเหตุเพลิงไหม้ในระยะเริ่มแรก ก่อนที่จะลุกลามเป็นเหตุเพลิงไหม้ขนาดใหญ่ ซึ่งจะก่อให้เกิดความเสียหายในวงกว้าง

๗.๒ ประชาชนมีความปลอดภัยทั้งต่อชีวิตและทรัพย์สิน

๗.๓ ประหยัดงบประมาณของกรุงเทพมหานคร ในกรณีที่เกิดความเสียหายขึ้น กรุงเทพมหานครต้องเข้าไปช่วยเหลือเยียวยาฟื้นฟู ต้องใช้งบประมาณและทรัพยากรของทางราชการในการดำเนินการเยียวยาฟื้นฟูจำนวนมาก

๗.๔ นำงบประมาณไปใช้ในการพัฒนากรุงเทพมหานครด้านอื่น

๘. งบประมาณ

งบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ.๒๕๖๔ แผนงานบริหารงานปกครองและทะเบียนงานปกครอง หมวดรายจ่ายอื่น เป็นเงิน ๖๑,๕๐๐ บาท (หกหมื่นหนึ่งพันห้าร้อยบาทถ้วน) โดยมีค่าใช้จ่าย ดังนี้

๘.๑ ค่าวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการให้ความรู้เกี่ยวกับการดับเพลิงเบื้องต้น จำนวน ๑๑,๕๐๐ บาท

๘.๒ ค่าจัดทำคู่มือ จำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท

๙. แนวทางการติดตามและประเมินผล

วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	วิธีการ/เครื่องมือ
- เพื่อสร้างศักยภาพให้กับประชาชนสำหรับชุมชนเสี่ยงในพื้นที่เขตบางขุนเทียน สามารถป้องกันการเกิดอัคคีภัยและระงับเหตุอัคคีภัยขนาดเล็กไม่ให้ลุกลามเป็นเหตุอัคคีภัยขนาดใหญ่	- ให้ความรู้ในการดับเพลิงเบื้องต้นได้อย่างถูกวิธีและไม่ตกใจ โดยจัดการอบรม สาธิตฝึกซ้อมวิธีการระงับเหตุเพลิงไหม้เบื้องต้น การตรวจสอบ ดูแลรักษาถังดับเพลิง ที่มีอยู่ในชุมชน ให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้ แก่ชุมชน	<u>ระดับผลผลิต</u> - จัดอบรมให้ความรู้กับชุมชนเป้าหมายในพื้นที่เขตบางขุนเทียนโดยอปพร.เขตบางขุนเทียนครบทั้ง ๕ ชุมชน - จัดทำคู่มือการระงับเหตุเพลิงไหม้เบื้องต้นจำนวน ๑,๐๐๐ เล่มภายในระยะเวลา ๑ เดือน เพื่อแจกให้กับ	- ใบลงชื่อจำนวนผู้เข้ารับการให้ความรู้ - การประเมินผลการอบรมโดยใช้แบบทดสอบ Pre-test และ Post-test - การเก็บสถิติการเกิดเหตุเพลิงไหม้ในพื้นที่เขตบางขุนเทียน - การเก็บสถิติการเกิดเหตุเพลิงไหม้ในชุมชน

วัตถุประสงค์	เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	วิธีการ/เครื่องมือ
	<ul style="list-style-type: none"> - จัดทำคู่มือระงับเหตุเพลิงไหม้เบื้องต้น - ตั้งทีมเฝ้าระวังเหตุเพลิงไหม้ในชุมชน เป้าหมาย ชุมชนละ ๑ ทีม	ประชาชนในชุมชน หลังคาเรือนละ ๑ เล่ม - ตั้งทีมเฝ้าระวังเหตุเพลิงไหม้ในชุมชน เป้าหมาย ชุมชนละ ๑ ทีม ในจำนวนร้อยละ ๑๐ ของจำนวนครัวเรือนในแต่ละชุมชน <u>ระดับผลลัพธ์</u> -สถิติการเกิดเหตุเพลิงไหม้ลดลงหรือไม่มีการเกิดเหตุเพลิงไหม้ หลังจากดำเนินการตามแผน	เป้าหมาย หลังการดำเนินการตามแผน

๑๐. ข้อเสนอแนะ

๑๐.๑ การนำแนวทางไปสู่การปฏิบัติ จำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินโครงการ เพื่อจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ คู่มือ ในการดำเนินโครงการ

๑๐.๒ ควรดำเนินการให้ครอบคลุมทุกชุมชน และดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นประจำ และกำหนดอยู่ในแผนปฏิบัติการราชการประจำปี

๑๐.๓ เมื่อดำเนินการครบทุกชุมชนในพื้นที่เขต ควรดำเนินการซ้ำในรอบปีต่อไป เพื่อเป็นการทบทวนความรู้

๑๐.๔ ควรจัดให้มีการทดสอบความรู้ ภายหลังจากดำเนินการตามโครงการ ในลักษณะนำทีมเฝ้าระวังของแต่ละชุมชนมาร่วมทดสอบความรู้ในเชิงแข่งขัน อาจมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดหาของรางวัล ประเภท อุปกรณ์ ในการดับเพลิง

ภาคผนวก

การพิจารณาคัดเลือกชุมชนเป้าหมายเพื่อดำเนินการตามโครงการใช้หลักเกณฑ์ ดังนี้

- เป็นชุมชนขนาดใหญ่
 - ตรอกซอยมีลักษณะแคบ รถดับเพลิงขนาดใหญ่ไม่สามารถเข้าได้หรือเข้าได้ไม่สะดวก
- โดยพิจารณาคัดเลือกชุมชนที่จะดำเนินการ ดังนี้

๑) ชุมชนสายสัมพันธ์

ที่ตั้ง ถนนท่าข้าม แขวงท่าข้าม เขตบางขุนเทียน พื้นที่ชุมชนทั้งหมด ๓๕ ไร่ พื้นที่เกือบทั้งหมดเป็นที่ดินของประชาชน โดยประชาชนในชุมชนซื้อที่ดินปลูกบ้านอยู่อาศัย มีเส้นทางเข้าชุมชน ๑ ทาง คือถนนท่าข้ามเลียบลำรางคลองกล้วย ตรอกซอยมีลักษณะกระจาย และเป็นบ้านเช่า รถดับเพลิงขนาดใหญ่ไม่สามารถเข้าได้ เข้าได้เฉพาะรถดับเพลิงขนาดเล็กเดิมชาวบ้านจะทำการเกษตร โดยปลูกสวนส้มและสวนมะพร้าว ต่อมามีการตัดถนนพระราม ๒ ผ่าน ทำให้เศรษฐกิจและสังคมเปลี่ยนไป ประชาชนชนส่วนใหญ่ก็จะทำงานโรงงานและเปลี่ยนเป็นชุมชนเมือง จำนวนประชากร ๔๖๘ คน ๑๑๗ ครัวเรือน

๒) ชุมชนปู่โถมพัฒนา

ที่ตั้ง ซอยเทียนทะเล ๒๐ แยก ๘ ถนนบางขุนเทียน - ชายทะเล แขวงแสมดำ เขตบางขุนเทียน มีพื้นที่ประมาณ ๙ ไร่ เป็นชุมชนแออัด บ้านเรือนส่วนใหญ่ปลูกสร้างด้วยไม้และมีสภาพค่อนข้างเก่าและเป็นแหล่งค้าขายของเก่าสามารถเป็นเชื้อเพลิงได้อย่างดีกรณีเกิดเหตุเพลิงไหม้ มีถนนตัดผ่านชุมชน เส้นทางเข้า-ออกชุมชนมีเพียงทางเดียว คือ ซอยเทียนทะเล ๒๐ แยก ๘ โดยมีขนาดช่องทางไม่กว้างมากนักแต่รถดับเพลิงสามารถเข้าถึงที่เกิดเหตุได้ จำนวนประชากร ๔๗๘ คน ๙๘ หลังคาเรือน

๓) ชุมชนเคหะธนบุรี ๑ ส่วน ๔

ที่ตั้ง ซอยพระรามที่ ๒ ซอย ๖๙ ถนนพระรามที่ ๒ แขวงแสมดำ เขตบางขุนเทียน พื้นที่ชุมชนทั้งหมด ๖๐ ไร่ พื้นที่เกือบทั้งหมดเป็นที่ดินของประชาชน โดยประชาชนในชุมชนซื้อที่ดินปลูกบ้านอยู่อาศัย ประกอบอาชีพรับจ้าง รองลงมาประกอบอาชีพส่วนตัวและอื่นๆ ตรอกซอยมีลักษณะแคบ รถดับเพลิงขนาดใหญ่ไม่สามารถเข้าได้ เข้าได้เฉพาะรถดับเพลิงขนาดเล็ก จำนวนประชากร ๒,๒๙๗ คน ๕๒๙ หลังคาเรือน

๔) ชุมชนทรัพย์สินพัฒนา

ที่ตั้ง ถนนพระราม ๒ แขวงแสมดำ พื้นที่ชุมชน ๑๒ ไร่ เป็นชุมชนแออัด ตรอกซอยมีลักษณะแคบ รถดับเพลิงขนาดใหญ่เข้าไปได้ แต่ไม่สะดวก ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง จำนวนประชากร ๗๖๔ คน ๑๔๐ หลังคาเรือน

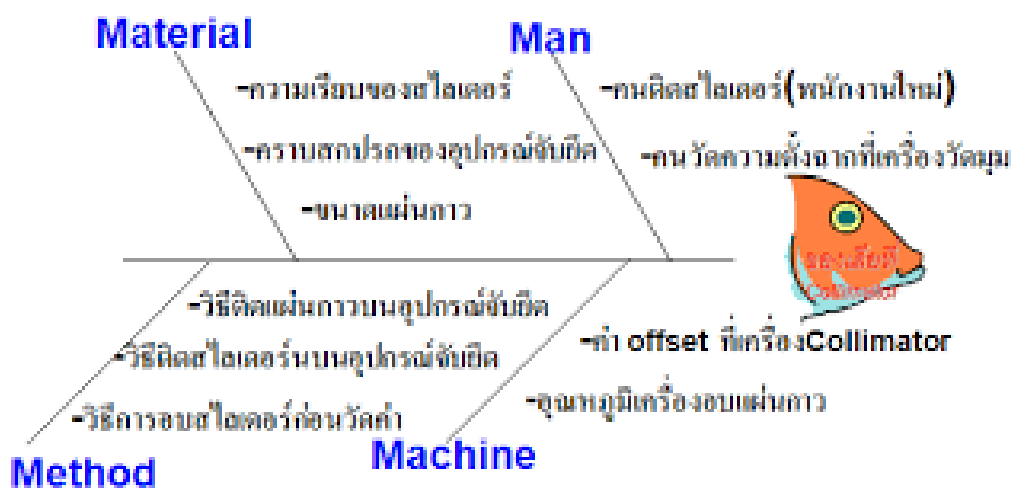
๕) ชุมชนวัดนาคสีบาท

ที่ตั้ง อยู่ใน ซอยพระราม ๒ ที่ ๕๒ แขวงท่าข้าม เขตบางขุนเทียน พื้นที่ชุมชน ๘ ไร่ ซึ่งเป็นชุมชนประเภทแออัด ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง รถดับเพลิงไม่สามารถเข้าได้ เส้นทางสัญจรใช้ได้เฉพาะรถจักรยานยนต์ มีประชากร ๓๓๘ คน ๖๘ หลังคาเรือน

การวิเคราะห์ SWOT (Swot Analysis)

	ปัจจัยที่เอื้อประโยชน์	ปัจจัยที่ส่งผลกระทบ
ปัจจัยภายใน	<p>S Strengths : จุดแข็ง</p> <p>ลักษณะเด่น ข้อดี ความสามารถที่เอื้อต่อการประสบความสำเร็จ สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้</p> <p>ตัวอย่าง</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีความรับผิดชอบ - มีความคิดสร้างสรรค์ 	<p>W Weaknesses : จุดอ่อน</p> <p>ลักษณะด้อย ข้อเสีย ปัญหาที่ส่งผลกระทบให้เกิดความล้มเหลว ไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้</p> <p>ตัวอย่าง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่กล้าแสดงออก - ชอบใช้อารมณ์ตัดสินปัญหา
ปัจจัยภายนอก	<p>O Opportunities : โอกาส</p> <p>ความได้เปรียบ ที่เอื้อต่อการประสบความสำเร็จ สามารถใช้ประโยชน์ได้</p> <p>ตัวอย่าง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ได้รับทุนการศึกษา - มีผู้ใหญ่คอยให้การสนับสนุน 	<p>T Threats : อุปสรรค</p> <p>ความเสียเปรียบ ที่เอื้อต่อความล้มเหลว ไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้</p> <p>ตัวอย่าง</p> <ul style="list-style-type: none"> - ฐานะครอบครัวไม่ดี - เศรษฐกิจตกต่ำ

แนวคิด ๔M

PESTLE Analysis

CONTEXT OF THE ORGANIZATION-คือ

TOOLS FOR IDENTIFYING INTERESTED PARTIES

PESTLE Analysis

คือเครื่องมือที่ใช้สำหรับการวิเคราะห์แนวโน้มของตลาด และวิเคราะห์ภาพรวมของธุรกิจในอนาคต โดยอาศัยข้อมูลของการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยภายนอกต่างๆ ที่เราไม่สามารถควบคุมได้ ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ก็ประกอบไปด้วย

- P – Politic :** ปัจจัยทางนโยบายและการเมือง
- E – Economic :** ปัจจัยทางเศรษฐกิจ
- S – Social :** ปัจจัยทางสภาพสังคม และสุดท้าย
- T – Technology :** ปัจจัยทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ
- L – Legal :** ข้อกฎหมายต่างๆ ของพื้นที่นั้นๆ ที่เราต้องศึกษาเป็นอย่างดี
- E – Environment :** หรือปัจจัยทางสภาพแวดล้อม

วิธีการวิเคราะห์ตามหลักวงจรการบริหารงานคุณภาพ PDCA

<p style="text-align: center;">P = Plan (ขั้นตอนการวางแผน)</p> <p>นำมาใช้ในส่วนของการวางแผนกำหนดชุมชนที่จะดำเนินการ ในประเด็นความเหมาะสมด้านความหนาแน่นของชุมชน ความเสี่ยงในการเกิดเหตุเพลิงไหม้ ตลอดจนสภาพเส้นทางสัญจรที่ระดับเพลิงไม่สามารถเข้าถึงที่เกิดเหตุได้</p>	<p style="text-align: center;">D = Do ขั้นตอนการปฏิบัติ (ขั้นตอนการปฏิบัติ)</p> <p>นำมาใช้ในการกำหนดวิธีปฏิบัติ เพื่อเป็นการลดความเสี่ยงต่อการเกิดเหตุเพลิงไหม้ หรือถ้าเกิดเหตุเพลิงไหม้แล้วสามารถระงับเหตุได้อย่างรวดเร็ว</p>
<p style="text-align: center;">C = Check (ขั้นตอนการตรวจสอบ)</p> <p>นำมาใช้ในการประมวลความคิด สรุปปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินการ อาทิ ถ้ามีจำนวนประชากรเพิ่มขึ้นจะต้องปรับเปลี่ยนวิธีการให้ความรู้อย่างไร</p>	<p style="text-align: center;">A = Action ขั้นตอนการดำเนินงานให้เหมาะสม</p> <p>นำมาใช้ในส่วนของการติดตามประเมินผลหลังการอบรมให้ความรู้ มีผลลัพธ์ตามที่ตั้งวัตถุประสงค์ไว้หรือไม่อย่างไร</p>